

Simona BURTEA

Exercițiu de purificare

Anul trecut, Teatrul „G.A. Petculescu” era amfitrionul *Zilelor teatrului reșițean*. Parafrazând zicala: Nu-ți aduce clipa ce-ți aduce anul, această sărbătoare s-a transformat în **Colocviul Național de Regie**. Unul dintre obiectivele propuse ale acestui eveniment a fost discuțiile matinale despre spectacolul serii precedente. Au polemizat pro și contra, regizori, actori și critici de teatru.

Spectacolul cu piesa, *În spatele ochilor* de Nava Semel, prezentat de teatrul-gazdă, s-a dovedit a fi o atitudine față de ignoranță. Pretextul dramatic pornește de la drama unei femei care are doi copii: unul sănătos iar celălalt bolnav de sindromul Down. Suferința mamei este cu atât mai mare cu cât soțul ei își găsește refugiu în jogging, lăsând-o să treacă singură peste jignirile celor din jur, peste moartea bunicii și a dorinței neîmplinite ca micuțului Iotam – copilul bolnav, să înceapă școala.

Mălina Petre o întrușipează pe Michael Carmel, reușind să redea multiplele fațete ale personajului. Jocul actriței, are o infinită gamă de nuanțe: de la tristețe la disperare, de la tandrețe la momente de panică, de la bucurie la regret – tonurile, gesturile și mișcările acesteia susțin subiectul. Din păcate, creația actriței a fost tulburată, pe alocuri, de imaginea soțului (Mihai Vântu) alergând. Aceasta era relatat în text, pentru că, spectatorului îi era etalat un manechin, prost aranjat, în vitrina unui magazin Second Hand. De altfel, spectacolul a fost agresat estetic, nejustificat.

Decorul a fost simplu: un șevalet, o bancă, un scaun pe care erau câteva pensule și... cam atât. Suficient, însă, pentru că Mălina Petre a reușit să umple scena într-un mod tulburător și înălțător.

Regia acestui spectacol, semnată de Kemal Başar, a fost nulă. De vină să fie faptul că regizorul turc nu a simțit limba vorbită pe dinăuntru? O problemă este cea a rolului regizorului în astfel de spectacole, în care preponderent este actorul. Dacă, de obicei, regizorul conduce partitura actorului, în reprezentația reșițeană, Mălina Petre dirijează și cântă singură, într-un spectacol cu o densitate extraordinară.

În final, mama acceptă realitatea, se împacă cu ideea că are un copil special, vocea nu-i mai tremură și nodul din gât dispare. Resemnată și dornică de purificare, își spală trupul într-o cadă la care regizorul ar fi putut renunța, deoarece, de dragul imaginii, a ratat un final profund și concludent (una din multele inușități regizorale).

Spectatorii, în număr mare, au urmărit performanța actricească cu sufletul la gură. Pe parcursul reprezentației am avut impresia că timpul s-a oprit în loc, iar martorii suferinței prezentate au amuțit; tensiunea acumulată a determinat o spectatoare de lângă mine, să plângă...poate că purificarea și-a făcut prezența în acea seară... și a coborât asupra tuturor... ne pasă!?

Teatrul „A.G. Petculescu” Reșița – În spatele ochilor de Nava Semel, Traducerea: Liana Ceterchi. Regia artistică: Kemal Başar. Scenografia: Florica Zamfira. Cu: Mălina Petre (*Michael Carmel*), Ina Prisăcaru (*Bunica Erika*), Mihai Vântu (*Zavik Carmel*), Nicole Dolot, Sebastian Țicău (*Yotam Carmel*)